

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

§. I. De Ortu & Genealogiâ SS. Deiparæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

QUÆSTIO I.

De Sanctissima Matre Christi.

PRIUS QUAM de vita Christi Domini agatur, opportunum videtur præmittere ea, quæ Matrem illius concernunt, & ad gloriam ortumque etiam Filii elucidandum conducunt: præsertim cum alibi non sit locus æquè vel magis opportunus.

De Ortu & Genealogia SS. Deiparæ.

CERTUM in primis est B. Virginem conceptam esse ex piis parentibus Joachim (qui & Heli seu Eliachim) & Anna sterili, idque modo ordinario; ut proinde ipsa sit filia naturalis Adæ instar ceterorum hominum, adeoque ex modo ipso seu vi conceptionis non fuerit immunis à contractione culpæ originalis, sive etiam contractionis debito (prout Christus fuit immunis) sed per privilegium singulare; de quo actum est p. 2. Tr. 2. disp. 6. quæst. 4. Cujus quidem privilegii virginæ affirmandi fervor adeo infedit animis Fidelium, etiam in Belgio, ut in festo Immaculatæ Conceptionis proximè elapso anni 1659. Archiepiscopus Mechliniensis & alii Status Brabantia in Capella Hispanorum apud PP. Prædicatores Bruxellæ solemnem ejus propugnandæ promissionem Deo & Deiparæ fecerint. Quod dein similiter præstitit ibidem universus clerus tam sæcularis quàm regularis diebus subsequentibus ordine singulis præfixo cum ingenti populi concursu & applausu.

Cujus defendendi votum recentior à primatibus Brabantia, clero & religiosis ordinibus Bruxella emissum est.

2. Prodit ex tribu Juda.

Secundum lineam paternam.

Deinde certum est B. Virginem ortum duxisse ex tribu Juda ac familia David, prout ex Scriptura est manifestum, quæ Filium Virginis Christum vocat filium David *Matth. 1. Luca. 1. & 2.* & factum ex semine David *ad Rom. 1.* Et *Isaie 11.* dicitur: *Egredietur virga (scilicet Mater Dei) de radice Jesse, & flos (scilicet Filius Mariæ) de radice ejus ascendet.* Quod ita interpretatur *Hieronymus* & alii Patres.

Cumque tam constanter & simpliciter id asserat Scriptura, indubitarum similiter esse debet, & docent communiter Patres ac Doctores cum *Aug. 1. 2. de consensu Evangelist. c. 2.* Beatam Virginem esse ex David secundum lineam paternam. Id ipsum confirmatur ex eo, quod evidenter Apostolus *ad Hebr. 7.* loquens de linea paterna, de Christo dicat: *Manifestum est enim, quod ex Juda ortus sit Dominus noster.* Id namque allegat, ut ostendat ipsum esse sacerdotem, non secundum ordinem Levi aut Aaron; utique ineptè, si de

linea materna esset sermo: cum hoc enim optimè consistere potuisset Christum secundum lineam paternam esse de tribu Levi. Nihilominus B. Virgo habuit cognationem cum tribu Levi; nam *Elisabeth*, de filiabus *Aaron*, vocatur ejus cognata. Quod fieri potuit, sive quia aliqua ex progenitricibus *Elisabeth* fuerit de familia *David*, sive quia aliqua ex progenitricibus *Deiparæ* fuerit ex tribu *Levi*. Communior verò Patrum & Doctorum sententia est, etiam B. Virginem, adeoque Christum aliqua ex parte duxisse originem ex tribu sacerdotali seu *Leviticali*.

Sed difficultas est, quomodo *Matthæus c. 1.* rectè sit executus intentum suum, texendi scilicet genealogiam Christi; cum ad hunc non pertineat genealogia *Joseph* (quam profequitur) sed *Mariæ*? Resp. quòd Evangelista sequutus morem ordinarium texendi genealogiam per viros satisfecerit suo intento, eò quòd monstratà genealogià *Joseph* satis constaret *Mariam* ejus sponsam & consequenter Christum esse de eadem tribu & familia *David*. Quamvis enim fuerit apud Judæos usitatum viris etiam justis accipere interdum uxores de alia tribu, quando tamen filia erat heres, seu carens fratribus (quòd tamquam notum supponit Evangelista de B. Virgine) dedebat nubere viro, non solum de eadem tribu (quod non sufficisset intento Evangelistæ) sed etiam de eadem familia, seu cognato ejusdem tribus, idque vi legis *Numer. ult.* quam *Hebraus* ita expressit: *Omnis filia hereditans hereditatem, id est, heres patris propter defectum fratrum, uni de familia tribus patris sui erit in uxorem;* idque (ut *v. 8.* additur) *ut hereditas permaneat in familiis;* secundum quas, & non solum secundum genericas tribus distributio hereditatum erat facta. Ac proinde, ostenso quòd *Joseph* sit de familia *David*, satis constare poterit, Christum esse quoque de eadem familia; quod erat intentum Evangelistæ.

Sunt porro Nonnulli (inter quos noster *Galatinus, Jansenius, Suarez*) consententes *Deiparam*, adeoque Christum descendere ex *David* per *Nathan* (non Prophetam illum, qui increpavit *David*, sed alterum *Davidis* filium ex *Bethleem* genitum) idque ob genealogiam, quam per *Nathan* textit *Luc. c. 3.* quamque sic incipit: *Jesus ut putabatur, filius Joseph, qui fuit Heli,* id est, *Joachim*, mediante scilicet *Deiparæ*, ut proinde relativum qui non afficit *Josephum*, sed *Jesum*, adeoque *Lucas* non textat genealogiam *Josephi*, sed *Jesu & Mariæ*.

Sed obstat communis consensus veterum Patrum & Scholasticorum, nec non Interpretum, consentium promissiones factas *Davidi* de Christo nascituro esse impletas per *Salomonem*. Quod etiam significat Scriptura *2. Reg. 7. v. 12.* & *Psal. 131. v. 11.* ubi

ubi ad litteram est sermo de Salomone, secundum allegoriam verò de Christo. Deinde incongruè Matthæus alioquin descripsisset generationem Christi & Mariæ per genealogiam Joseph, utpote distantis plus quam viginti generationibus à genealogia Mariæ. Præterea relativum qui haud aptè Christum, sed Josephum (de quo immediate erat sermo) respicit, qui nempe fuit Heli, subintellige filius; uti subintelligitur semper in sequentibus: cum tamen Christus non filius, sed nepos fuerit Heli vel Joachim. Et consonat textus Syriacus, ibi: ut putabatur filius Joseph, filii Heli, filii Matath, filii Levi &c.

Nec dici potest relativum qui afficere Joseph, cumque appellari filium, id est, generum Heli seu Joachimi, utpote patris Mariæ uxoris Josephi. Nam id repugnat apertissimo ceterorum verborum textui, remque involvit obscuræ æquivocationi vocis filius. Quare dicendum cum Patribus passim, Heli non significare ibi patrem B. Virginis, sed alium, fratrem videlicet Jacob patris naturalis Josephi. Jacob enim defuncto Heli fratre suo uterino absque liberis, duxit ejusdem uxorem; suscitavitque juxta legem Moyli semen fratris sui, scilicet Josephum, qui proinde habet pro patre legali Heli, pro naturali Jacob. Quod autem Lucas narret Heli fuisse filium Matath, Matthæus verò Jacob fuisse filium Mathan, rectè consistit cum hoc, quòd fuerint ambo fratres uterini, dicendo cum Eusebio, Anselmo, Beda, S. Bonaventurâ, Vasquez (quos citat & sequitur Tannerus d. 2. q. 1. n. 23.) aviam Josephi successivè habuisse duos viros, Mathan scilicet patrem Jacob, & Matath patrem Heli. Et sic patet, quomodo uterque Evangelista referat genealogiam Joseph, sed Matthæus carnalem, Lucas legalem.

§. II.

De Sanctificatione SS. Deiparæ.

6. GENERATIONEM carnalem sequitur spiritualis, qua per gratiam sanctificantem B. Virgo facta est filia adoptiva Dei. Hanc porro sanctificationem confecta est primo animationis instanti, ut habet hodie communis Doctorum & Fidelium opinio. De qua p. 2. Tr. 2. d. 6. q. 4. Et independentè ab hac opinione dudum magis controversâ, omnes Doctores, ipsaque Ecclesia pro indubitato habent B. Virginem saltem fuisse sanctificatam in utero, adeoque esse in sanctitate natam. Quo proinde sensu sanctam ejus Nativitatem jam ab antiquo coluit Ecclesia Catholica. Deinde contigit hoc privilegium S. Joanni Baptistæ, juxta Cyprianum, Ambrosium, Gregorium & alios Patres passim, ac omnes Scholasticos, qui sic accipiunt illud Lucæ 1. Spiri-

tu sancto replebitur adhuc ex utero (id est, eo ipso tempore, quo adhuc in utero gestabitur; ideoque Syrus & Arabi verterunt in utero matris suæ. Quo sensu etiam Act. 3. est sermo de jillo, qui erat claudus ex utero matris suæ. Idem privilegium concedunt Patres passim & Scholastici communiter Jeremiæ. De quo A Lapide in c. 1. Jeremiæ. Incredibile porro est negatum fuisse simile sanctificationis privilegium matri, quod præcurfori & Prophetæ fuit concessum. Nam loquendo de iis quæ ad majorem sanctitatis gradum vel sanctificationis excellentiam spectant, quod vel paucis mortalium constat fuisse collatum, fas certe non est suspicari tantæ Virgini fuisse negatum, ut ait Bernardus Epist. 174.

An verò ad primam sanctificationem B. Virgo se disposuerit per proprium actum, non ita constat. Valde credibile est quòd sic; & tradit S. Bernardinus quem citat & sequitur Suarez disp. 4. sect. 7. & plures alii. Valdè enim congruè sanctificatio præsupponit propriam cujusque dispositionem; quæ consequenter juxta Doctores plurimos etiam in Angelis & Adamo non defuit. Neque in B. Virgine aliquid obtulit; si dicamus cum præfatis Doctoribus ei non defuisse in utero matris à principio usum rationis. Quod sanè non incongruè dicitur: nam non est denegandum Matri Christi, quòd concessum est Præcurfori, qui juxta Scripturam Lucæ 1. in gaudio (intellige propriè dicto, juxta litteram & Patres passim; etsi Nonnulli tantum metaphoricè id accipiant de motu quodam corporali, non de gaudio spirituali animi) exultavit in utero Matris suæ; sentiens mirum regem thalamo manentem, ut canit Ecclesia; sentiens, id est, spiritu cognoscens, ut Ambrosius l. 4. de fide c. 4. Immo prætant Varii usum rationis in B. Virgine perquirasse. Quòd similiter de Joanne Baptistâ verosimile putat Suarez de Myster. vite Christi disp. 4. sect. 7. Concl. 4. Sed incertum id est.

8. Porro in hac prima sanctificatione collata fuit B. Virgini juxta Doctores omnes singularis quædam gratiæ (sub qua etiam cetera dona, quæ justis conferuntur intellige) plenitudo; adeò ut in intentione superaret gratiam, quæ alicui alteri creaturæ in prima sanctificatione fuit unquam collata; immo juxta Varios, simpliciter gratiam singulorum hominum & Angelorum, in quorum reginam simul & in futuram Dei Matrem ex tunc sanctificabatur.

9. Per eandem sanctificationem fuit confirmata in gratia taliter, ut per totam vitam nunquam peccaverit peccato actuali, sive mortali sive veniali. Quòd quidem de mortali habet traditio perpetua Ecclesiæ, sic ut semper indubitatum id fuerit apud omnes Patres, Doctores & Fideles. Idemque in variis locutionibus eam semper immaculatam &c. appellantibus continetur. Idem deni-

Et confirmatur ex sanctificatione Joannis Baptistæ in utero.

7. Probabiliter se disposuit Deipara ad primam sanctificationem.

Habens à principio usum rationis.

Vix in utero matris Joannes.

Usum rationis in utero que perditur, rasso quidam putant.

8. Gratia in prima sanctificatione collata, quæta fuerit?

9. Ex tunc fuit B. Virgo sic in omni bono firmata, ut nunquam peccaverit, sive mortaliter.

habent...

Quid...

Concordatur...

Christi...

Quod...

At...